

DIOCESE OF LODWAR
P.O. BOX 101
LODWAR
KENYA

E-MAIL; bol@uuplus.com
Web site; [Http://www.nadirkonyen.nl](http://www.nadirkonyen.nl)

Nieuwsbrief 85 – 21^e Jaargang – Januari 2006
Nadirkonyen Catholic Centre - Street Children Programme

Beste Allemaal,

Het nieuwe jaar 2006 zijn we heel rustig ingegaan. Geen vuurwerk, geen geknal, heel vredig. We wensen alle Lezers van de Nieuwsbrief ook een heel vredig en goed 2006 toe.

Maar het was toch niet zo rustig als we dachten. Tegen 9 uur stak er een zandstorm op die de rest van de dag duurde. Dat heeft zich herhaald tot de dag dat ik deze brief schrijf. Een enorme hoeveelheid zand wordt iedere keer de lucht ingeblazen zodat het er donker van wordt. De mensen hier noemen dit een beetje sarcastisch de Turkana regen.

Tijdens de schoolvakantie was het weer erg druk in het centrum. Een groep van 160 kinderen bevolkten het centrum. Naast sport en spel werd er ook gestudeerd en alle mogelijke karweitjes opgeknapt. Nu kijken we weer vooruit naar het nieuwe schooljaar. 37 kinderen gaan voor het eerst naar school.

Dit jaar verwachten we een groot aantal bezoekers die voor een wat langere tijd mee willen werken in het centrum. Frater David Mullink is nu hier voor de derde keer en is druk geweest om zijn kennis over te dragen aan onze staf. Hij vult met zijn verhaal dit keer de Nieuwsbrief.

Het is nu woensdag 21 december 2005. Vandaag zullen 18 kinderen van het Nadirkonyen Centrum worden gedoopt. Zij hebben zelf gevraagd om gedoopt te mogen worden en zijn al maanden bezig om te weten wat Christen zijn betekent en wat van hen verwacht wordt in het alledaagse leven. Zij zijn geselecteerd uit de vele kinderen die in Lodwar op straat hun leven doorbrachten en feitelijk geen enkele kans maakten in het leven.

Nadirkonyen Catholic Centre, voor de opvang van deze straatkinderen, geeft ze in de eerste plaats een "thuis" maar ook eten, drinken, behuizing, kleding, gezondheidszorg en wat ook heel belangrijk is, onderwijs. Zij worden door een aantal remedial teachers voorbereid om in een erkende school basisonderwijs te volgen. Voor het sponsoren van

deze kinderen op al die scholen, het zijn er nu al 21, zorgt ook Nadirkonyen Centre voor. Frater Hans Wennekes heeft dit centre voor straatkinderen hier in Lodwar opgezet in 1991. Dit betekent dat in 2006 het centrum al 15 jaar draait, en goed draait. Naast de kinderen die naar de basisschool gaan, zijn er nu ook al zo'n 30 kinderen, die al naar de middelbare school gaan. Enkel hiervan hebben hun eindexamen gedaan en hopen door te kunnen studeren aan een hogere opleiding. Een van de jongens hoopt toegelaten te worden op een universiteit voor een doktersopleiding. Maar de collegegelden hiervoor zijn erg hoog en daar moeten andere sponsors aan te pas komen.

In 2005 had Nadirkonyen 233 kinderen onder hun hoede. Vooral in de vakantietijd is het centrum hier erg druk mee om al die kinderen goed en zinvol bezig te houden.

Ook de voorbereiding voor het nieuwe schooljaar is al weer volop in gang. Zo moeten al de kinderen op de verschillende scholen hun eigen uniform meebrengen. Iedere school heeft zijn eigen kleur en model.

De staf van Nadirkonyen bestaat uit 12 medewerkers en medewerksters. Zij zorgen ieder op hun eigen terrein ervoor dat het centrum goed draait of het nou betreft onderwijs, sport en spel, de zorg voor de zieke kinderen, de keuken of de administratie. Ook de social workers, die in eerste instantie voor de nieuwe kinderen zorgen, doen al jarenlang zeer goed werk. Om de echte straatkinderen te identificeren vraagt een bijzondere vaardigheid en inzicht. Tijdens de vakantieperiode komen enkele vrijwilligers hand en spandiensten verrichten vanwege het grote aantal kinderen.

De stabiliteit van de staf is zeer groot. In de afgelopen jaren is er geen enkele medewerk(st)er vertrokken. Deze stabiliteit valt gewoon op, ten goede, en heeft het centrum ook een goede naam bezorgd bij velen in het bisdom Lodwar. Zelfs andere grote plaatsen in Turkana kennen het centrum en hebben interesse kinderen uit hun gebied hier te plaatsen.

Sinds 2001 ben ik drie keer gevraagd om naar Nadirkonyen te komen tijdens de grote vakantie van

de kinderen daar, van eind november tot half januari, om enkele mensen op te leiden en te begeleiden bij het maken van al deze kleding (in Nederland werkte ik bijna 30 jaar in de kleding sector). Voor het maken van de patronen zorgde ik zelf omdat dit in korte tijd niet aan te leren is. Wij hebben nu een scala van allerlei patronen die makkelijk te gebruiken zijn. Wel hebben we iedere keer weer nieuwe variaties gemaakt op deze patronen waardoor je ook met de tijd meegaat. Dit jaar ben ik op 14 november naar Lodwar vertrokken en zal daar verblijven tot 18 januari. Naast de patroonvariaties zijn we dit keer ook

begonnen met het vervaardigen van een soort kostuum. Wij noemen het een "Kaunda suit", een kostuum met korte mouwen, met 4 zakken en te dragen als een jasje/overhemd. Erg mooi.

Het is fantastisch om samen met deze Turkana mensen te werken in dit centrum. In de "Home Science" ruimte, waar ik samen werk met Ronald Emuria, die hier de leiding heeft, en met Veronica en Sunday hebben we een heel goede tijd. Er wordt hard gewerkt en er is ook tijd voor een praatje. Vaak komen kinderen even buurten en hebben soms iets dat ze graag gerepareerd hebben.

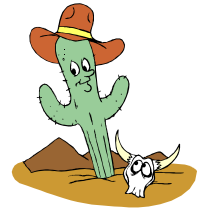
We werken van 8 tot 13 uur en 's middags van 15 tot 18 uur. Het zijn lange dagen. Hans en ik vormen samen een kleine religieuze gemeenschap en staan 's morgens al om 5.15 op om de dag te beginnen. Om 6 uur hebben we al ons ontbijt waarna we in de parochiekerk, op loopafstand van huis, de dagelijkse Eucharistie vieren. Daarna vertrekken we naar Nadirkonyen dat aan de andere kant van de stad ligt, zo'n 4 km verwijderd.

Mijn verblijf in Lodwar had en heeft een dubbele doelstelling. Het werken en samenwerken met de kinderen van Nadirkonyen en het samen optrekken in deze Kersttijd met Hans. Eigenlijk samen gemeenschap vormen. Er zijn hier in Lodwar ook drie Indonesische medeconfraters waar we ook veel mee optrekken, de Kerst vierden en waarvan er twee op het centrum werken. Zij hebben een eigen huis op grond van het bisdom. Hans woont op zichzelf in de compound van de parochie Kanamkemer. Ook daarom is het fijn dat een goede kennis, medebroeder uit Nederland, in deze Kersttijd hier aanwezig kan zijn.

Ik moet zeggen, ook al is dit mijn derde verblijf hier in Nadirkonyen, het bevalt me opnieuw uitstekend. Ik heb een onvergetelijke tijd met de kinderen en

iedereen op het centrum en ik heb een enorm fijne tijd samen met Hans. We doen veel dingen samen en ik begin warempel al ervaring op te doen in zijn keuken.

Tijdens dit bezoek is mij opgevallen de grote veranderingen in het Turkana-land en in het centrum. Als ik in het centrum rond kijk zie ik veel meer kinderen rondlopen, zie ik een nieuwe dormitory voor de oudere meisjes staan, zie ik een werkplaats waar allerlei werkzaamheden plaatsvinden, zie ik een paar nieuwe septic tanks, zie ik een mooie sportaccommodatie voor o.a. voetbal en volleybal (helaas geen sprietje gras), zie ik de gerenoveerde slaappleegheid voor de kinderen. Er is in de loop der jaren zoveel ten goede veranderd. De kinderen en de staf zijn er maar wat blij mee.

Het hele Turkana-land veranderd trouwens ten goede. Overal zie je winkeltjes verschijnen, Lodwar krijgt steeds meer allure en er verrijzen ook al eenvoudige supermarktes en hotels. Zij weten goed raad met namen; "Kilimanjore bar, Impala beach hotel, etc. Alles bij elkaar genomen bruist dit land over van de energie, geestkracht en zelfbewustzijn. Zij hebben groot vertrouwen in de toekomst en willen er wat voor doen. En dit alles bij temperaturen die we ons niet voor kunnen stellen, 34 tot 40 graden Celsius!

De kinderen zijn zo fantastisch. Het is heerlijk met ze te werken, te spelen en te eten. Dat eten met hun gebeurd in de Kersttijd verschillende malen. En hier eet je dan echt met je handen, zonder lepel of vork. Je went snel aan dit soort gewoonten. Moeilijker is het wennen aan de hoge temperatuur. Tot nu toe heb ik geen noemenswaardige problemen gehad met de gezondheid. Alles bij elkaar genomen heb ik weer een grootse tijd hier bij Hans en de kinderen van Nadirkonyen.

Frater David Mullink

Tot zover de story van Frater David. Hij is inmiddels terug in Nederland en is een goede ambassadeur voor Nadirkonyen.

Hartelijke groet,
Hans Wenekes

Fortis Bank
Bankrekeningnummer; 23 16 87 338
Congregatie v.d. Fraters van Utrecht te Utrecht
Street Children Programme
Betalingskenmerk; 1544 Lodwar